

Súd: Okresný súd Martin  
Spisová značka: 17C/26/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715202837  
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Janotová  
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2019:5715202837.11

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred samosudkyňou Mgr. Katarínou Janotovou v právnej veci žalobcu: Ekonomické stavby, s.r.o., so sídlom Pohranická 391, Štítare 951 01, IČO: 36 544 493, právne zastúpený: JÁNSKÝ & PARTNERS, s.r.o., advokátska kancelária, sídlo: Štúrova 13, 949 01 Nitra, IČO: 47 249 650, proti žalovanému v rade 1/: S. T., Š. B. G., T. X.X.XXXX, U. H. X. XXXX/XX, XXX XX I. a žalovanej v rade 2/: J. T., Š. B.Z. G., T. XX.X.XXXX, U. H. X. XXXX/XX, XXX XX I., obaja právne zastúpení JUDr. Magdalénou Lesayovou, advokátkou so sídlom Hlavná 27/A, 917 01 Trnava, v konaní o zaplatenie sumy vo výške 7.245,10 Eur s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

- I. Žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 6.256,87 € spolu s 5,05 % -ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 6.256,87 € od 16.10.2014 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žaloba sa v časti 988,23 € spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 988,23 € od 16.10.2016 do zaplatenia zamietá.
- III. Žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 72,72 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

### odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, doručenou súdu dňa 5.3.2015, domáhal zaplatenia sumy 7.245,10 Eur s prísl.
2. Žalobu odôvodnil tým, že 15.4.2013 bola uzavretá Zmluva o budúcej zmluve o dielo č. 930/13 (ďalej len „ZOZ“) medzi žalobcom ako budúcim zhotoviteľom a žalovanými ako budúcimi objednávateľmi. Predmetom tejto zmluvy bol záväzok oboch strán, uzatvoriť do 7 mesiacov po podpise tejto zmluvy, Zmluvu o dielo, predmetom ktorej bude zhotovenie stavby rodinného domu. K zmluve bol uzavretý Dodatok č. 1 dňa 22.7.2013.
3. V zmysle čl. III. ods. 3.3 ZOZ, sa žalovaní zaviazali uhradiť žalobcovi zálohu vo výške 5.643,- Eur. Záloha bola riadne a včas uhradená, žalobca pristúpil k plneniu svojich povinností. Vykonal projekčno-inžinierske činnosti, napriek tomu však nedošlo k uzavretiu Zmluvy o dielo, keďže žalovaní odmietli pristúpiť k uzavretiu predmetnej zmluvy. Žalobca vyúčtoval následne žalovaným dovedy realizované prípravné práce podľa čl. I. ods. 1.2 ZOZ. S poukazom na čl. III. ods. 3.5 a ods. 3.6 ZOZ a vzhľadom na rozsah prác, predstavoval záväzok žalovaných voči žalobcovi, po započítaní zálohy určenej na krytie prvých prípravných prác sumu 7.245,10 Eur. 4.9.2014 žalobca zaslal žalovaným dohodu o vysporiadaní záväzkov zo ZOZ, na ktorú žalovaní nereagovali a nereagovali ani na predžalobnú výzvu zo dňa 16.10.2015.

4. Právna zástupkyňa žalovaných uviedla, že s uplatneným nárokom nesúhlasí, považuje ho za nedôvodný, žalobca nepreukázal jednotlivé práce, ktoré na základe zmluvy vykonal a tieto opiera len o príslušnú tabuľku. Uhradením sumy 5.643,- Eur považovali žalovaní odmenu žalobcu za pokrytú. V čl. III. bod 3.5 zmluvy, právna zástupkyňa žalovaných uviedla, že jej klienti si neuvedomili, že sú povinní nad sumu 5.643,- Eur uhradiť aj sumu 1.660,- Eur, avšak túto sumu sú ochotní zaplatiť.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal rozsiahle dokazovanie a dňa 26.2.2016 rozhodol vo veci rozsudkom č.k. 17C/26/2015-109 zo dňa 26.02.2016 uložil žalovaným 1/, 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 7.245,10 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 7.245,10 eur od 16.10.2014 do zaplatenia a nahradiť trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku za návrh vo výške 434,50 eur a trovách právneho zastúpenia v sume 2.523,42 eur na účet splnomocneného zástupcu žalobcu, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

6. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručou dňa 05.03.2015 domáhal voči žalovaným 1/, 2/ zaplatenia sumy 7.245,10 eur s príslušenstvom na základe Zmluvy o budúcej zmluve o dielo č. 930/13 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovanými dňa 15.04.2013 ako ceny prípravných prác zrealizovaných žalobcom v prospech žalovaných.

Citujúc ust. § 50a ods. 1, § 724, § 725, § 726, § 728, § 730 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, čl. III. bodu 1, čl. IV. bodu 1, 2 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách súd žalobe vyhovel, majúc za preukázané, že medzi stranami konania vznikol záväzkový vzťah riadiaci sa ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Tento záväzkový vzťah bol kontrahovaný písomne na listine označenej ako zmluva o budúcej zmluve o dielo, z ktorej obsahu však vyplýva, že zahŕňa v sebe dve zmluvy - zmluvu o budúcej zmluve, predmetom ktorej je záväzok strán uzavrieť v lehote siedmich mesiacov od podpisu zmluvy o budúcej zmluve zmluvu o dielo na stavbu rodinného domu a zmluva príkazná, koncipovaná v čl. I, bode 1.2 a v čl. III., body 3.3 až 3.7, nároky z ktorej sú predmetom sporu.

7. Súd žalobe vyhovel považujúc túto za dôvodnú, keď sa nestotožnil s tvrdením žalovaných, že záloha zaplatená vo výške 5.643,- eur je konečnou cenou. Mal za to, že z koncepcie čl. III. bodu 3.3 zmluvy, jej gramatického výkladu, jednoznačne vyplýva, že záloha 5.643,- eur pokrýva len prvé prípravné práce, teda nie všetky prípravné práce špecifikované v čl. I. bode 1.2 zmluvy. Odmena príkazníka bola dojednaná ako odmena s dvoma zložkami - fixnou, dojednanou v čl. III. bode 3.5 a pohyblivou, dojednanou v čl. III. bode 3.6. Uvedené ustanovenia zahŕňajú odmenu za rôzne činnosti špecifikované v bode 3.5 a odlišné činnosti v bode 3.6. Pokiaľ ide o hotové výdaje špecifikované v čl. III., bodoch 3.5 a 3.6 zmluvy, s poukazom na ust. § 728 Občianskeho zákonníka na tieto má žalobca zároveň nárok aj v prípade, že sa výsledok nedostaví. Pokiaľ žalovaní namietali platné dojednanie ust. čl. III. bodu 3.5, súd konštatoval, že v prípade citovaného ustanovenia nejde o zastierací právny úkon, ktorý by mal zastierať dojednanie o zmluvnej pokute, ale ide o dojednanie fixnej odmeny za tam špecifikované hotové výdaje a činnosti, na ktoré vznikol v zmysle tohto ustanovenia príkazníkovi, teda žalobcovi, nárok.

8. Pokiaľ žalovaní namietali pohyblivú zložku odmeny príkazníka v zmysle čl. III bodu 3.6 pre nezrozumiteľnosť týchto dojednaní s poukazom na to, že v ich prípade ide o vzťah spotrebiteľský, súd, stotožniac sa s kvalifikáciou vzťahu medzi stranami konania ako spotrebiteľského, mal za to, že dojednanie v čl. III. bode 3.6 je podmienkou, ktorá s účastníkmi bola individuálne dojednaná. Žalobca pri dojednávaní svojej odmeny za projektové a inžinierske činnosti nekoncepcoval spôsob stanovenia odmeny nezrozumiteľne, tento nekoncepcoval sám ale odvolal sa na sadzobník, ktorý je verejne dostupný a všeobecne aplikovateľný pre projekčné a inžinierske činnosti, publikovaný nakladateľstvom UNIKA Bratislava. Ak žalovaní s takýmto dojednaním nesúhlasili, nemuseli k takémuto zmluvnému dojednaniu pristúpiť a ak sa im uvedené dojednanie zdalo nezrozumiteľné, nič im nebránilo pri jednaniach o uzatvorení tejto zmluvy nechať si ho vysvetliť. Uvedené dojednanie podľa názoru súdu spĺňa požiadavku ust. čl. III. bodu 1 Smernice rady 93/13/EHS a aj v prípade, ak by nebolo individuálne dojednanou podmienkou, nekalou by sa stala len vtedy, ak spôsobí nerovnováhu v právach a povinnostiach strán. V danom prípade tomu tak nebolo a všetky dojednania v zmluve boli individuálne dohodnuté, zrozumiteľné a gramaticky jasné.

9. Nakoľko súd nárok žalobcu považoval za preukázaný, žalovaní zaviazali spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu, vrátane úrokov z omeškania od 16.10.2014, t. j. odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry č. 21400136, ktorou bola odmena žalobcu vyúčtovaná a ktoré si žalobca uplatnil v súlade so zákonom.

10. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016 (ďalej len „O. s. p.“) a žalobcovi ako úspešnej strane konania priznal náhradu trov konania predstavujúcich zaplatený súdny poplatok za návrh vo výške 434,50 eur a trovy právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb vo výške 601,64 eur.

11. Proti tomuto rozsudku podali žalovaní 1/, 2/ odvolanie, ktorým sa domáhali jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

12. V odôvodnení s poukazom na ust. § 53 Občianskeho zákonníka uviedli, že obsahom spotrebiteľskej zmluvy síce môžu byť aj podmienky vykazujúce znaky neprijateľných podmienok za predpokladu, že sa dodávateľ so spotrebiteľom individuálne dohodol na ich znení, nestačí však, že dodávateľ spotrebiteľa s obsahom individuálnych podmienok oboznámi. Dôležité je, aby sa aj spotrebiteľ mohol vyjadriť a svojimi požiadavkami ovplyvniť obsah spotrebiteľskej zmluvy. Nestačí, keď dodávateľ má vopred pripravenú spotrebiteľskú zmluvu a spotrebiteľ sa môže s jej obsahom už len oboznámiť a rozhodnúť sa či ju podpíše alebo nie. V súdnom spore sú nositeľmi dôkazného bremena pri dojednávaní individuálnych podmienok práve dodávateľa. Súd v prípade akýchkoľvek pochybností vždy uplatní výklad spotrebiteľskej zmluvy v prospech spotrebiteľa.

S poukazom na uvedené sa konštatovanie súdu prvej inštancie o tom, že podmienka ustanovená v čl. III, bode 3.6 je podmienkou individuálne dojednanou, javí ako predčasné. Žalobca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že uvedená podmienka bola s nimi individuálne dojednaná. Súd sa v odôvodnení rozsudku ani bližšie nezaoberal ich tvrdením, že im pri podpise zmluvy o budúcej zmluve bolo zamestnankyňou žalobcu výslovne uvedené, že suma 5.643,- eur je konečnou cenou za prípravné práce, čím ich žalobca uviedol do omylu v otázke ceny diela. Ak by aj táto cena bola cenou za prvé prípravné práce, bolo povinnosťou žalobcu nielen tvrdiť, ale v konaní aj preukázať čo z objednaných a dodaných prác bolo dohodnuté ako prvé prípravné práce, a ktoré práce už boli nad rámec prvých prípravných prác. Toto však žalobca v konaní nepreukázal a z predloženej zmluvy o budúcej zmluve takáto diferenciácia prác žiadnym spôsobom nevyplýva. Súd prvej inštancie svoje odôvodnenie v tejto otázke postavil na výhradne formalistickom prístupe s odvolaním sa na čl. III bod 3.3 žalobcom koncipovanej zmluvy, ktorý hovorí o prvých prípravných prácach. V tejto súvislosti odvolatelia poukázali na ust. § 53 ods. 4 písm. j/ Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve považujú najmä ustanovenia, ktoré určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, pričom práve čl. III bod 3.6 zmluvy o budúcej zmluve cenu diela stanovuje uvedeným spôsobom. V tejto súvislosti potom neobstojí tvrdenie súdu o tom, že si mohli pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nechať podrobne vysvetliť cenník UNIQA, keďže tento už v čase splnenia nemusel byť totožný s cenníkom platným v čase uzatvorenia zmluvy. Už len táto podmienka je podľa nich neprijateľnou zmluvnou podmienkou, napriek tomu sa ňou súd prvej inštancie nezaoberal, ale na jej základe priznal žalobcovi uplatnený nárok.

Žalovaní ďalej v odvolaní uviedli, že čl. III bod 3.5 zmluvy naďalej považujú za zastierací právny úkon, ktorý je vlastne zmluvnou pokutou za neuzatvorenie zmluvy o dielo. Dojednanie zmluvnej pokuty za odstúpenie od zmluvy je dojednaním neplatným, nakoľko spotrebiteľa zaväzuje nad rámce povinností vzniknutých podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, tým skôr, že v tomto prípade dodávateľ sankcionuje právo žalovaných nevstúpiť s ním do zmluvného vzťahu. Je pravda, že prejavili ochotu zaplatiť žalobcovi túto sumu, avšak toto je nutné vnímať ako ponuku v rámci výzvy súdu na vyjadrenie sa k možnosti skončiť vec uzavretím súdneho zmieru, ktorú však žalobca nebol ochotný prijať. Na základe uvedeného majú za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu.

13. Žalobca sa k odvolaniu žalovaných nevyjadril.

14. Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 8Co/197/2016 rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení krajský súd uviedol, že Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že medzi stranami konania vznikol záväzkový vzťah, ktorý sa riadi ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Rovnako správne sú závery súdu prvej inštancie, že Zmluva o budúcej zmluve o dielo v sebe zahŕňa jednak zmluvu o budúcej zmluve a príkaznú zmluvu podľa § 724 a nasl. Občianskeho zákonníka. So závermi súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje aj pokiaľ ide o odmenu žalobcu

ako príkazníka v zmysle čl. 3.5 zmluvy. Pokiaľ však ide o závery súdu vo vzťahu k nároku na odmenu v zmysle čl. 3.6 zmluvy, tieto považuje odvolací súd za predčasné.

Ďalej k čl. 3.3. Zmluvy krajský súd uviedol, že záloha je určená na krytie prvých prípravných prác, nikde v zmluve však nie je definované, ktoré prípravné práce sú tie „prvé“, t.j., ktoré konkrétne prípravné práce sú pokryté poskytnutou zálohou, ani či ide o prvé prípravné práce z prípravných prác v čl. 1.2. alebo prvými prípravnými prácami myslia práce pred uzatvorením samotnej zmluvy o dielo. Uviedol, že k uvedenému je potrebné vypočítať žalobcu a svedkyňu pani M.. Ďalej krajský súd uviedol, že predčasne sa javia aj závery súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o určitosť a prijateľnosť odmeny príkazníka v čl. 3.6. zmluvy. Zdôraznil, že súčasťou zmluvy nebol sadzobník a ani zmluva neobsahovala odkaz na to, kde je tento sadzobník uverejnený. Zdôraznil, že pokiaľ sadzobník nie verejne a bezplatne prístupný, je potrebné sa vysporiadať s tým, či možno v nadväznosti na ustanovenia na ochranu spotrebiteľa ( § 53 ods. 4 písm. a) a j) Občianskeho zákonníka ) od spotrebiteľa spravodlivo požadovať, aby za účelom zistenia ceny vykonávaných prác vynakladal ďalšie finančné prostriedky, ako aj pátranie po prameni, z ktorého cena plnenia vychádza. V tejto súvislosti je potrebné aj zdôvodniť, prečo v danom prípade ide o spotrebiteľský vzťah. Tiež krajský súd poukázal na skutočnosť, že pokiaľ žalobca v priebehu konania predložil sadzobník nakladateľstva UNIKA Bratislava , tak z jeho výpovede nie je zrejmé, akým spôsobom určil cenu práve na sumu 15.390,- €. Tiež nie je zrejmý postup žalobcu pri určení percentuálneho rozsahu projektových a inžinierskych činností a za nepreukázané považoval krajský súd aj žalobcom vyúčtované hotové výdaje.

15. Súd prvého stupňa po rozhodnutí odvolacieho súdu vo veci nariadil pojednávanie a vykonal dokazovanie na objasnenie skutočností, na ktoré poukázal vo svojom rozhodnutí odvolací súd.

16. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že samotný žalovaný na niektorom z pojednávaní namietal iba vyúčtovanú hodnotu prác s tým, že nesprávne si vyložil ustanovenie čl. III., ods. 3.3. Zmluvy o budúcej zmluve o dielo. Pokiaľ ide o čl. 3.3. Zmluvy a to definovanie, ktoré prípravné práce sú tie prvé, tak prvými prípravnými prácami sú len práce uvedené v Zmluve o budúcej zmluve, čl. I., bod 1.2. písm. a) s tým ale, že lepšie sa k tomu vyjadrí samotný žalobca. Čo sa týka čl. III., bod 3.6. Zmluvy, ktorá je koncipovaná odkazom na sadzobník UNIQA, právny zástupca žalobcu uviedol, že podmienky zmluvy boli individuálne dojednané, o čom svedčí zápis z jednania Obchod I, ako aj mailová korešpondencia a ďalšie listiny, ktoré sú súčasťou súdneho spisu. K procesu uzatvárania zmluvy uviedol, že z iniciatívy žalovaných, v tom čase ešte len potencionálnych klientov sa uskutočnilo v Žiline dňa 18:3:2013 za prítomnosti žalovaných, povereného zamestnanca žalobcu - C.. M. , obchodné stretnutie , predmetom ktorého bolo oboznámenie žalovaných so službami, ktoré ponúka žalobca. Podľa záznamu toto stretnutie trvalo od 15,00 - 16,30 hod. Čo sa týka sadzobníka UNIQA , tento je verejne dostupný a bol uvedený už v samotnom návrhu zmluvy a žalovaní mali dostatočný čas, ako to vyplýva z predložených listín sa s týmto oboznámiť, prípadne kontaktovať žalobcu. Žiadnym spôsobom toto svoje právo nevyužili. Žalobca teda vychádzal z toho, že sadzobník im je známy. Je pravdou, že odkaz, kde je možné sadzobník vyhľadať nie je uvedený priamo v zmluve, avšak žalovaní mohli žalobcu kontaktovať a vyvolať ďalšie jednanie. K určení ceny realizovaných prác v rozsahu 59 % navrhol žalobca vykonať znalecké dokazovanie a vo vzťahu k odmene v zmysle čl. 3.6. a 3.5. zdôraznil, že činnosť manažéra projektu nie je činnosťou projektanta. Manažér projekt nerobí ale menežuje celú zákazku, komunikuje s klientmi a podobne. K hotovým výdajom by sa vedel vyjadríť samotný žalobca.

17. Žalobca na pojednávaní uviedol k zálohe v čl. III., bod 3.3 v sume 5.643,-€, tak je to záloha, ktorá sa platí na cenu diela ako takého. Nie je špecifikované, na ktoré konkrétne práce. Je to na dielo vyúčtované v zmysle Zmluvy o dielo. Len v prípade, že by k zhotoveniu samotného diela nedošlo, tak sa musí urobiť vyúčtovanie a podľa toho vyúčtovania všetko bude kryté z poskytnutej zálohy. Keďže v danom prípade nedošlo k realizácii stavby, tak na základe vyúčtovania toto vykryli z uhradenej zálohy a nedoplatok sa teraz v tomto konaní vymáha. Pokiaľ ide o definíciu prípravných prác, tak prípravné práce sú vlastne všetky práce špecifikované v čl. I., bod 1.2., písm. a) - g). Ako vyplýva z bodu 3.2., tak celé dielo malo byť platené zálohovo a je teda logické, že tá prvá záloha podľa bodu 3.3. bude slúžiť na pokrytie prípravných prác, pričom prvé prípravné práce sú tie prípravné práce uvedené v bode 1.2.. V prípade, žeby klient dielo realizované žalobcom dokončil, tak mu je poskytnutá 100 % zľava na prípravné práce, takže tieto má zadarmo a potom teda záloha v sume 5.643,- € bude zúčtovaná do ceny diela. Čo sa týka sadzobníka UNIQA, na ktorý je odkaz v zmluve, tak v prípade, že klient má o tento záujem, tak mu je bezplatne poskytnutý a bude mu podrobne vysvetlený pri jednaní. Pri uzatváraní zmluvy sa sadzobník ako taký nerieši. Rieši sa samotná zmluva a hodnota prác, ktorá sa bude pre klienta vykonávať. Klient

je upozornený, že dielo má nejakú hodnotu a aj projekt má hodnotu a v prípade, že nedôjde k uzavretiu zmluvy o dielo, tak je povinný projektové práce uhradiť. Čo sa týka vyúčtovanej ceny 15.390,- € navrhol, aby sa k tomuto vyjadril znalec.

18. Právna zástupkyňa žalovaných na pojednávaní uviedla, že sa s rozhodnutím krajského súdu stotožňuje. Má za to, že žalobca nepreukázal, ktoré boli prvé prípravné práce a ktoré práce boli vykonané navyše, za ktoré požaduje žalovanú sumu. Ďalej trvá na tom, že cena prác tak, ako bola dojednaná s odkazom na cenník UNIQA je neprijateľnou podmienkou, nakoľko bola uvedená v spotrebiteľskej zmluve a takto určená cena nie je dostatočne určitá, odkazuje na cenu služby, ktorá bude určená až v čase plnenia s prihliadnutím na to, že cenník UNIQA nie je bežne dostupný.

19. Svedkyňa J. M. uviedla, že pre žalobcu v danom období pracovala v pozícii manager projektu a tiež pozná aj pána Nováka, pretože pre neho realizovali projekt. Predmetné jednanie prebiehajú tak, že klient prednesie svoje požiadavky, žalobca prednesie nejaký návrh, uzatvorí sa zmluva o budúcej zmluve a klientovi je pridelený projektant. Výsledkom jednaní je to, že sa pripraví návrh k zmluve a k podpisu dochádza za prítomnosti konateľa a klientom je umožnené, aby zmluvu preštudovali. V danom prípade klientom bola poskytnutá zmluva k oboznámeniu sa s ňou a ak mali klienti otázky, pokiaľ vedela zodpovedať ich sama, pokiaľ nevedela alebo nepatriť do jej kompetencie, tak to robilo vedenie firmy. Čo sa týka koordinácie projektu manažérom tak uviedla, že toto je práve jej práca, prvým krokom je zameranie pozemku, sprostredkovanie stretnutia projektanta s klientmi na mieste samom, rieši sa umiestnenie stavby a podobne. Potom s klientom zašla na stavebný úrad, tam sa rozobrali podmienky a následne sa rozobrala s klientmi predstava domu. Potom sa tvoril projekt, ktorý sa predkladá stavebnému úradu. Svedkyňa je aj sprostredkovateľom medzi klientmi a stavebným úradom a projektantom. Čo sa týka zmluvy, klienti na prvom stretnutí nemuseli zmluvu podpísať, mohli si zmluvu odniesť domov, ak ju chceli prejsť s právnikmi a podobne a ak predkladali návrhy na zmenu, tak sa to riešilo s právnikmi z firmy.

20. Do spisu súd vyžiadaval na návrh žalovaných spisový materiál zo stavebného úradu pre účely vypracovania znaleckého posudku, rovnako boli predložené doklady ako rozpočet s výkazom výmer a podobne..

21. Tiež bola do spisu predložená mailová korešpondencia medzi povereným zamestnancom žalobcu a žalovanými.

22. Do konania bol pribratý znalec Doc. Ing. Ján Svrček CSc., znalec z odboru stavebníctvo, ktorý v znaleckom uviedol, že projektová dokumentácia predmetného rodinného domu, ktorá bola vyhotovená žalobcom pre žalovaných je Individuálny projekt rodinného domu. Ďalej uviedol, že sadzobník UNIQA je bežne používaný v stavebníctve. Pokiaľ ide o rozsah vykonaných prác žalobca vykonal pre žalovaných 52 % celkového percentuálneho podielu 100 % všetkých výkonových fáz projektových prác a inžinierskych činností podľa sadzobníka UNIQA. Cena prác realizovaných žalobcom vrátane odmeny pre príkazníka bola 11.899,87 € s DPH, od ktorej ceny však nebola odpočítaná zaplatená záloha vo výške 5.643,- €,

23. Žalovaní k znaleckému posudku navrhli, aby znalec prepočítal uskutočnené práce zo skutočnej ceny 140.276,02 €. Znalec uviedol, že podľa čl. 3.1.4 výšku nákladov, ktoré tvoria základňu pre výpočet navrhovanej ponukovej ceny, dohodnú zmluvné strany v zmluve, preto znalec stanovil základňu podľa zmluvy, ktorá je založená v spise, Zmluva o budúcej zmluve o dielo a tu je uvedená odsúhlasená cena 160.000,- €. Táto základňa bola aplikovaná na výpočet ceny diela. Pokiaľ žalovaní namietali duplicitu niektorých činností, tak znalec uviedol, že posudzovaná projektová dokumentácia nie sú katalógové projekty, je to individuálny projekt rodinného domu a ohodnotenie výkonovej fázy 3 a 4 bolo vykonávané vzhľadom na použitie jednotlivých častí projektovej dokumentácie v stavebnom konaní tak, aby neboli započítavané duplicitne, aj do fázy 3, aj do fázy 4. Pri zatriedňovaní bolo rozhodujúce to, čo bolo použité pre stavebné povolenie a to bolo zaradené do výkonovej fázy 3. Ide o časť projektu so schvaľovacou pečatou stavebného úradu v stavebnom konaní.

24. Podľa § 50a ods. 1 Občianskeho zákonníka ( ďalej len OZ), účastníci sa môžu písomne zaviazat', že do dohodnutej doby uzavru zmluvu; musia však pri tom dohodnúť o jej podstatných náležitostiach.

25. Podľa § 724 OZ, príkaznou zmluvou sa zaväzuje príkazník, že pre príkazcu obstará nejakú vec alebo vykoná inú činnosť.
26. Podľa § 725 OZ, príkazník je povinný konať pri plnení príkazu podľa svojich schopností a znalostí. Od príkazcových pokynov sa príkazník môže odchyliť len vtedy, ak je to nevyhnutné v záujme príkazcu a ak nemôže včas dostať jeho súhlas; inak zodpovedá za škodu.
27. Podľa § 726 OZ, príkazník je povinný vykonať príkaz osobne. Ak zverí vykonanie príkazu inému, zodpovedá akoby príkaz vykonal sám; ak však príkazca dovolil, aby si ustanovil zástupcu alebo ak bol tento nevyhnutne potrebný, zodpovedá príkazník iba za zavinenie pri voľbe zástupcu.
28. Podľa § 728 OZ, príkazca je povinný, ak sa inak nedohodlo, poskytnúť príkazníkovi vopred na jeho žiadosť primerané prostriedky nevyhnutné na splnenie príkazu a nahradiť príkazníkovi potrebné a užitočné náklady vynaložené pri vykonávaní príkazu, aj to aj keď sa výsledok nedostavil
29. Podľa § 730 ods. 1 OZ, príkazca je povinný poskytnúť príkazníkovi odmenu iba vtedy, ak bola dohodnutá alebo je obvyklá, najmä vzhľadom na povolanie príkazníka.
30. Podľa § 730 ods. 2 OZ, príkazca je povinný poskytnúť odmenu, aj keď výsledok nenastal, ibaže nezdar konania bol spôsobený porušením povinnosti príkazníka.
31. Podľa čl. III. bod 1 Smernice rady 93/13/EHS, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.
32. Podľa čl. IV. bod 1 Smernice rady 93/13/EHS, bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia čl. VII., nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo inú zmluvu, od ktorej závisí.
33. Podľa čl. IV. bod 2 Smernice rady 93/13/EHS, hodnotenie nekalej povahy podmienok sa nevzťahuje ani k definícii hlavného predmetu zmluvy ani na primeranú cenu a úhradu na jednej strane ako aj tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom na druhej strane, pokiaľ tieto podmienky sú zrozumiteľné.
34. Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení a zisteného skutkového stavu veci súd mal preukázané, že medzi účastníkmi vznikol záväzkový vzťah riadiaci sa ustanoveniami Občianskeho zákonníka.. Tento záväzkový vzťah bol kontrahovaný písomne a to na listine označenej ako Zmluva o budúcej zmluve o dielo, z ktorej obsahu však jednoznačne vyplýva, že táto listina zahŕňa v sebe dve zmluvy, a to jednak zmluvu o budúcej zmluve, predmetom ktorej je záväzok oboch strán uzavrieť v lehote siedmich mesiacov od podpisu zmluvy o budúcej zmluve zmluvu o dielo na stavbu rodinného domu a ďalšou zmluvou, ktorú listina v sebe zahŕňa je zmluva príkazná, koncipovaná v čl. I. bod 1.2 a v čl. III. body 3.3, 3.4, 3.5, 3.6, 3.7. Práve táto zmluva a nároky z nej vyplývajúce sú predmetom tohto sporu. S uvedeným sa stotožnil aj odvolací súd.
35. V zmysle rozhodnutia krajského súdu bolo primárne potrebné sa vysporiadať s otázkou, či daný vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským. Podľa § 2 písm. a), b) Zákona č. 250/2007 Z.z., pre účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.  
- predávajúcim je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet.
36. Rovnakú definíciu dodávateľa a spotrebiteľa obsahuje § 51 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, navyše podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.
37. Vzhľadom na vyššie uvedené definície možno konštatovať, že žalobca v danom záväzkovom vzťahu spĺňa definíciu dodávateľa, pretože pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na druhej strane žalovaný spĺňajú definíciu spotrebiteľov, pretože pri

uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti ale zmluvu uzatvárali výlučne ako súkromné nepodnikatelia. Daný záväzkový vzťah teda možno považovať za vzťah spotrebiteľský.

38. Zaplatenia sumy 7.245,10 € sa žalobca domáhal titulom Zmluvy o budúcej zmluve o dielo č. 930/2013 a to ako doplatku za zrealizované práce spočívajúce v projekčno-inžinierskej činnosti, ktoré smerovali k uzavretiu Zmluvy o dielo, avšak k tomuto nakoniec nedošlo. Žalobca teda vyúčtoval rozsah prác vykonaných v prospech žalovaných a po odpočítaní zálohy v sume 5.643,- € dospel k žalovanej sume. V tejto súvislosti v zmysle rozhodnutia krajského súdu, súd podrobne skúmal formuláciu čl. 3.3. Zmluvy a skúmal, ktoré konkrétne práce v zmysle tohto článku boli vykonané. Je potrebné zdôrazniť, že žalovaní v rámci vrátenia veci odvolacím súdom už namietali nielen cenu, ale aj rozsah vykonaných prác. Za účelom objasnenia čl. III., bod 3.3 súd doplnil dokazovanie, kde vypočul ako žalobcu, tak svedkyňu pani M., pričom vykonaným dokazovaním, predovšetkým z výpovede žalobcu vyplynulo, že záloha sa platí na cenu diela ako takého. Nie je špecifikované, na ktoré konkrétne práce. Len v prípade, žeby následne k zhotoveniu samotného diela nedošlo, tak dochádza k vyúčtovaniu a podľa tohto vyúčtovania náklady v zmysle vyúčtovania budú kryté z poskytnutej zálohy. Je to teda záloha na stavbu ako takú a keďže v danom prípade nedošlo k realizácii stavby, tak žalobca vyúčtoval náklady, ktoré mu dovtedy vznikli, započítal uhradenú zálohu a nedoplatok vymáha v tomto konaní. Pokiaľ ide o definíciu prípravných prác, tak prvé prípravné práce sú vlastne všetky práce špecifikované v čl. I., bod 1.2. Zmluvy písm. a) - g) a ako vyplýva z bodu 3.2. , tak celé dielo má byť zaplatené zálohovo, teda prvá záloha podľa bodu 3.3. bude slúžiť na pokrytie tých prípravných prác, ktoré sú uvedené v čl. I., bod 1.2. V prípade, že by žalovaní boli dielo aj realizovali, tak by im bola poskytnutá 100 % zľava na prípravné práce, teda tieto by mali zadarmo a záloha by bola zúčtovaná na cenu diela, avšak keďže k realizácii diela nebolo prístupné, tak poskytnutá zľava bola zúčtovaná na práce doteraz vykonané. Takéto vysvetlenie sa javí súdu ako absolútne logické vzhľadom k tomu, že v prípade, žeby nedošlo k realizácii diela, avšak bola by zhotovená projektová dokumentácia pre účely stavebného konania, tak túto by mohli spotrebiteľia využiť pre realizáciu stavby s iným dodávateľom a projektovú dokumentáciu by mali v podstate zadarmo. Pokiaľ ide o samotnú zmluvu, krajský súd poukázal na určitosť dojednaní ceny vo vzťahu k sadzobníku nakladateľstva UNIQA Bratislava a dal do pozornosti ustanovenie § 53 ods. 4 písm. a) a j) Občianskeho zákonníka, súd teda zameral dokazovanie na okolnosti uzatvárania zmluvy a ďalším dôkazom bolo vyjadrenie žalobcu, ktorého vyjadrenie potvrdila aj svedkyňa M. a zo strany žalovaných k takémuto dokazovaniu neboli námietky. Žalobca uviedol, že z iniciatívy žalovaných v tom čase ako potencionálnych klientov žalobcu sa uskutočnilo v Žiline 18.3.2013 za prítomnosti žalovaných a povereného pracovníka žalobcu a to práve pani Emílie M. obchodné stretnutie, predmetom ktorého bolo oboznámenie žalovaných so službami, ktoré ponúka žalobca. Podľa záznamu pani M. toto stretnutie trvalo v čase od 15.00 - 16.30 hod., čo teda predpokladá pomerne obsiahle dlhé stretnutie. V nadväznosti na toto stretnutie nasledovala mailová korešpondencia medzi žalovaným a pani M. ako poverenou pracovníčkou žalobcu, v rámci ktorej opätovne preberali ďalšiu možnú spoluprácu a na žiadosť žalovaných im bol zaslaný návrh budúcej zmluvy o dielo, ktorý bol vytvorený na základe predchádzajúcich spoločných rokovaní. Tento návrh im bol zaslaný poštou, aj elektronicky, aby mohli vzniesť prípadné námietky k nemu. Návrh bol zaslaný 20.3.2013 a návrh bol prijatý žalovanými 9.4.2013, to znamená, že uplynulo 20 dní, čo je dostatočný časový priestor na to, aby sa mohli žalovaní vyčerpujúcim spôsobom oboznámiť s týmto návrhom. Žalovaní žiadne pripomienky k zmluve nemali. Z mailovej komunikácie predloženej do spisu medzi pani M. a žalovanými je zrejmé, že ich vyzývala pre prípad potreby, aby ju kontaktovali ohľadne zmluvy. Potom vo vzťahu k zmluve súd poukazuje na skutočnosť, že v zmluve samotnej je odkaz na cenník nakladateľstva UNIQA Bratislava a vo vzťahu k priebehu, akým dochádzalo k rokovaniu o uzavretí zmluvy, rokovania o uzatváraní zmluvy boli skutočne rozsiahle, návrh samotnej zmluvy nasledoval až po podrobných ústnych rokovaníach. Žalovaní mali možnosť sa s návrhom 20 dní oboznámiť, v prípade potreby ho konzultovať aj s právnikom, tak súd mal za to, že nejde v danom prípade , pokiaľ ide o dojednanie o cene a odkaz na sadzobník nakladateľstva UNIQA Bratislava o neprijateľnú podmienku tak, ako to má na mysli ustanovenie § 53 ods. 4, písm. a). Podmienka v zmluve uvedená bola podrobne, individuálne dojednaná.

39. Pokiaľ ide o namietanú nekalú praktiku v Dodatku č. 1 k uvedenej zmluve a to aj vo vzťahu k ustanoveniu § 53 ods. 4, písm. j) Občianskeho zákonníka, tak v tejto súvislosti súd poukazuje na mailovú korešpondenciu a znalecký posudok, ktorý skonštatoval, že v danom prípade išlo o individuálny projekt. Z mailovej korešpondencie vyplýva, že pani M. upozornila žalovaných na to, že nimi prednesené požiadavky sú väčšieho rozsahu než tie, ktoré boli zahrnuté do základnej zmluvy a teda sa to rozhodne

premietne do samotnej ceny, pričom 20.3.2013 poslala pani M. mail žalovaným s tým, že zasiela podklady k uzatvoreniu zmluvy a v prípade potreby ju majú kontaktovať, teda už v čase uzatvárania zmluvy vzhľadom na individuálne požiadavky žalovaných bolo zrejmé, že cena sa navýši, čo sa následne premietlo do dodatku, ktorý žalovaní podpísali 18.7.2013. Súd má za to, že táto cena bola dohodnutá vopred, individuálne dojednaná, nebola prekročená a teda nejde o nekalú praktiku tak, ako to má na mysli ustanovenie § 53 ods. 4, písm. j) Občianskeho zákonníka.

40. Vzhľadom k tomu, že v rámci toho, ako bola vec vrátená odvolacím súdom na nové prejednanie žalovaní namietali už aj rozsah vykonaných prác, tak do konania bol pribratý znalec z odboru stavebníctva, ktorý sa vyjadril nielen k rozsahu prác, ale aj k hodnote reálne vykonaných prác, ako aj k namietanej duplicitě účtovania jednotlivých položiek. Znalec v znaleckom posudku sa vyjadril k tomu, že v danom prípade išlo individuálny projekt rodinného domu s tým, že sadzobník UNIQA je bežne v stavebníctve používaný, teda možno ustáliť, že ide o cenu bežnú, teda obvyklú, rozsah vykonaných prác žalobcom v prospech žalovaných bol 52 % z celkového percentuálneho podielu 100 % všetkých vykonávaných fáz projektových prác a inžinierskych činností podľa sadzobníka UNIQA s tým, že cena prác a to projektovanie a inžinierske činnosti realizovaných žalobcom pre žalovaných, vrátane odmeny príkazníka je 11.899,87 € s DPH, pričom od tejto sumy nebola odpočítaná zaplatená záloha 5.643,- €.

41. Vzhľadom na vyššie uvedené súd mal za to, že nárok žalobcu je čiastočne preukázaný a zaviazal žalovaných zaplatiť žalobcovi sumu 6.256,87 €, pričom táto suma vychádzala zo znaleckého posudku, kde znalec ustáliť hodnotu prác realizovaných žalobcom na sumu 11.899,87 € s DPH a po odpočítaní zálohy 5.643,- € výsledná suma predstavovala sumu 6.256,87 €, ku ktorej zaplaceniu súd žalovaných zaviazal. Súd zaviazal žalovaných aj k zaplaceniu úrokov z omeškania od 16.10.2014, čo je deň nasledujúci po splatnosti Faktúry č. 21400136, ktorou bola odmena žalobcu vyúčtovaná, pričom úroky z omeškania neboli v zmluve dojednané a preto žalobcovi prislúchali úroky zákonné, v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s použitím § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., v znení Nariadenia č. 141/2014 Z.z. s účinnosťou od 1.6.2014, kde výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, pričom úroková sadzba ECB v rozhodnom období bola 0,05 %, preto žalobcovi prislúchali úroky z omeškania z dlžnej sumy vo výške 5,05 % ročne, ktoré si takto v súlade so zákonom žalobca aj uplatnil a preto boli takto aj priznané.

42. Žalobca si však žalobou uplatnil sumu až 7.245,10 €, teda o 988,23 € vyššiu, než bola suma preukázaná znaleckým posudkom, preto súd v tejto časti žalobu s príslušenstvom zamietol.

43. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP s tým, že žalobca má voči žalovaným právo na 72,72 % - nú náhradu trov konania. K tomuto percentuálnemu pomeru súd dospel tak, že žalovaná suma 7.245,10 € predstavovala 100 %, priznaná bola suma 6.256,87 €, čo predstavuje 86,36 % úspech žalobcu a 13,64 % úspech žalovaných, potom čistý úspech žalobcu predstavuje 72,72 % ( 86,36 % - 13,64 % ).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,  
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo  
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti ( Exekučný poriadok ) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.